



Φεστιβάλ Υδροχόου

Λονδίνο, 25 Ιανουαρίου 2025

«Όταν γινόμαστε τα Ύδατα της Ζωής»

Mayte Gómez

Καλησπέρα, φίλοι. Εκ μέρους του Lucis Trust του Λονδίνου, καλωσορίζω όλους, όσοι είστε εδώ παρόντες στο χώρο της βιβλιοθήκης και όσοι από εσάς μας παρακολουθείτε μέσω Zoom και καλώς ήρθατε σε αυτόν τον ομαδικό διαλογισμό πανσελήνου στο ζώδιο του Υδροχόου.

Στο Ανώτερο Διάλειμμα της Πανσελήνου, όταν ο πλανήτης μας Γη βρίσκεται σε πλήρη ευθυγράμμιση με τον Ήλιο –την πηγή της Ζωής– οι ενέργειες του Φωτός, της Αγάπης και της Θέλησης για το Καλό είναι ιδιαίτερα διαθέσιμες στην ανθρωπότητα, κι εμείς μπορούμε τώρα να συγκεντρωθούμε, ως ένας συνειδητός και συνεκτικός όμιλος εξυπηρετητών, να επικαλεστούμε αυτές τις ενέργειες και να προσφερθούμε ως ζωντανοί δίαυλοι γι' αυτές, ώστε να καταστεί δυνατό να αγκυροβολήσουν εδώ στη Γη κι εμείς να μπορέσουμε να τις εκπέμψουμε προς όφελος της ανθρωπότητας – απόψε και σε κάθε στιγμή της καθημερινότητάς μας. Αυτό είναι μια πράξη ομαδικής υπηρεσίας.

Κάθε ζώδιο προσθέτει τις δικές του ποιότητες στις ενέργειες του Φωτός, της Αγάπης και της Θέλησης για το Καλό που είναι διαθέσιμες κατά την περίοδο της Πανσελήνου, προσφέροντας μας νέες προκλήσεις και νέες ευκαιρίες διεύρυνσης της συνείδησής μας ώστε να καταστούμε πιο ενεργοί υπηρέτες.

Ο Υδροχόος μας προσφέρει δύο ευκαιρίες.

Η μία σχετίζεται με τον όμορφο βασικό του τόνο:

Είμαι το ύδωρ της ζωής, που χύνεται για όσους διψούν.

Η ιστορία του Ηρακλή, του παγκόσμιου μαθητή, απεικονίζει για μας αυτή την ευκαιρία. Ο Ηρακλής έχει περάσει από ένα μακρύ, μερικές φορές επώδυνο, ταξίδι εξαγνισμού και ολοκλήρωσης του κατώτερου οργάνου του και έχει επιτύχει έναν υψηλό βαθμό Ένωσης με την Ψυχή. Στον Υδροχόο, ο Δάσκαλός του του υπενθυμίζει ότι, αφού πέρασε από έντεκα πύλες, έχει καταστεί ένας φάρος Φωτός και ότι, για άλλη μια φορά, όπως έκανε στον Αιγόκερω, πρέπει να στρέψει την πλάτη του σε αυτό το Φως και να κατέλθει στο ανθρώπινο πεδίο προκειμένου να υπηρετήσει.

Αντιμέτωπος με το εγχείρημα να καθαρίσει τους στάβλους του Αυγεία από τη συσσωρευμένη βρωμιά τους, η οποία καθιστούσε ανυπόφορη την ανθρώπινη ζωή, ο Ηρακλής «στέκει ελεύθερος», χωρίς να τον κρατούν πλέον τα ζεύγη των αντιθέτων ή οι παραμορφώσεις και επομένως ικανός να γίνει ένας καθαρός αγωγός για τις ανώτερες εξαγνιστικές ενέργειες που συμβολίζονται από τα δύο ποτάμια, των οποίων τη ροή εκτρέπει για να καθαρίσει τους στάβλους. Όταν ο Ηρακλής επιστρέφει θριαμβευτής από το έργο του, ο Δάσκαλός του του λέει: «Έγινες ένας παγκόσμιος υπηρέτης (...) ξόδεψες το Φως σου για να λάμψει το Φως των άλλων. Το πετράδι που σου δίνει ο ενδέκατος άθλος είναι δικό σου για πάντα».¹

¹ Αλίκη Μπέιλη, *Οι Άθλοι του Ηρακλή* 182.

Η άλλη ευκαιρία που μας προσφέρει ο Υδροχόος είναι να επιτύχουμε έναν υψηλότερο βαθμό συνείδησης, τον οποίο γνωρίζουμε ως ομαδική συνείδηση.

Στον Κριό, αναπτύξαμε μια υποκειμενική λανθάνουσα συνείδηση.

Στους Διδύμους, αποκτήσαμε συνείδηση της δυαδικότητας.

Στον Καρκίνο, είχαμε συνείδηση ότι ανήκουμε σε μια μάζα.

Στον Λέοντα, αποκτήσαμε συνείδηση της ατομικότητάς μας, ότι είμαστε προσωπικότητα και είμαστε και Ψυχή.

Στον Υδροχόο, ελεγκτεινόμαστε προκειμένου να αποκτήσουμε ομαδική συνείδηση.

Έχουμε ομαδική συνείδηση όταν είμαστε σε θέση να σκεπτόμαστε ο ένας τον άλλον ως Ψυχές και όχι ως προσωπικότητες, αναγνωρίζοντας ότι ο καθένας από εμάς είναι μια ιδιαίτερη έκφραση της Μίας Ψυχής (Ποικιλομορφία στην Ομοψυχία - Πολλές μορφές, Μία Ψυχή). Η αυτοσυνείδηση ήταν ένα προκαταρκτικό βήμα προς την ομαδική συνείδηση, επειδή ένας Υδροχοϊκός όμιλος είναι ένα σύνολο ατόμων που έχουν εγκαταλείψει τη νοοτροπία της αγέλης, που έχουν επιτύχει έναν ορισμένο βαθμό αυτοπραγμάτωσης, για τους οποίους η μόνη αυθεντία είναι οι δικές τους Ψυχές και είναι πρόθυμοι να θυσιάσουν αυτό που νόμιζαν ότι ήταν ο ατομικός τους σκοπός για τον ομαδικό σκοπό.

Στην εσωτερική αστρολογία, αυτές οι δύο ευκαιρίες μάς αποκαλύπτονται μέσω της σχέσης ανάμεσα στον Υδροχόο, το αστέρι Αλκυόνη και την ανθρωπότητα, μια σχέση που περιγράφεται ως ένα «τρίγωνο δύναμης». Το αστέρι Αλκυόνη, μία από τις επτά Πλειάδες, επίσης γνωστό ως «το αστέρι του ατόμου» ή «το αστέρι της νοημοσύνης», ενεργό σε ένα προηγούμενο ηλιακό σύστημα, λέγεται ότι «εμποτίζει την ουσία του σύμπαντος με την ποιότητα του νου». Και είναι στη γη όπου γίνονται έντονα αισθητά τα αποτελέσματα αυτής της δραστηριότητας της τρίτης ακτίνας, καθιστώντας την ανθρωπότητα ένα «θείο κέντρο νοήμονος δραστηριότητας», που ενεργεί ως διαμεσολαβητική αρχή μεταξύ της θειότητας και των κατώτερων βασιλείων.²

Μας διδάσκεται ότι αυτή η πλανητική υπηρεσία για την οποία προορίζεται η ανθρωπότητα θα πραγματοποιηθεί μόνο «όταν κυβερνά ο Υδροχόος»³ και οι τρεις όψεις του που εκφράζονται από τον Κρόνο, την Αφροδίτη και τον Ερμή θα είναι πλήρως εκδηλωμένες.

Κρόνος – ο πλανήτης της μαθητείας και της ευκαιρίας, ο οποίος φέρνει στην καθημερινή μας ζωή τις απαραίτητες προκλήσεις μέσω των οποίων μπορούμε να μάθουμε τη διάκριση και τη συνετή επιλογή, κάνοντας έτσι τα απαραίτητα βήματα προς την ολοκλήρωση της προσωπικότητας, ώστε να μπορέσει να γίνει το όργανο μέσα από το οποίο θα διαλάμψει το Φως της Ψυχής.

Αφροδίτη – η οποία φέρνει «την ένωση καρδιάς και νου, την αγάπη-σοφία, την αδελφοσύνη και τις εκδηλωμένες αδελφικές σχέσεις»⁴, που αποτελούν το προοίμιο της ομαδικής συνείδησης.

Ερμής – ο οποίος αντιπροσωπεύει τη Φώτιση, ή τη διάχυση του Φωτός προς όλες τις άλλες εκδηλώσεις της θεότητας.

Ο Κρόνος, η Αφροδίτη και ο Ερμής αποκαλύπτουν σ' εμάς μια ατραπό, μέσα από τη Μαθητεία και την Ευκαιρία της Αδελφοσύνης προς τη Φώτιση. Τότε θα εκπληρώσουμε το πεπρωμένο μας ως ένα *θείο κέντρο νοήμονος ενέργειας* μέσα στο τρίγωνο δύναμης που δημιουργήθηκε από τον Υδροχόο, την Αλκυόνη και την Ανθρωπότητα.

Σε αυτό το τρίγωνο οι δύο ευκαιρίες που μας προσφέρει ο Υδροχόος συγχωνεύονται σε μία. Διότι, όταν η Ομαδική Ψυχή έχει επιτύχει να τιθασεύσει την ατομική μας

² Αλίκη Μπέιλη, *Εσωτερική Αστρολογία* 200.

³ *Αυτόθι*, 201.

⁴ *Αυτόθι*, 200.

προσωπικότητα και την ομαδική μας προσωπικότητα και όταν απαλλαγμένοι από στρεβλώσεις και αντιθέσεις αποκτήσουμε ομαδική συνείδηση –οπότε, πλήρως και συνειδητά, σχετιζόμαστε μεταξύ μας ως Ψυχές– γινόμαστε αυτό που είμαστε, τα Ύδατα της Ζωής της Μίας Ψυχής, και εκχυνόμαστε για τον εξαγνισμό των λοιπών βασιλείων και ολόκληρου του πλανήτη.

Ας προχωρήσουμε τώρα σε μια παύση αναστοχασμού και δεκτικότητας για να συγκρατήσουμε στον Ανώτερο Νου μας τις τεράστιες δυνατότητες που ανοίγονται μπροστά μας, καθώς οδεύουμε προς την ενσωμάτωση του Ανώτατου δυναμικού μας στην Εποχή του Υδροχόου...

Μαζί, μπορούμε να απαγγείλουμε τη Γκαγιάτρι, ώστε να μας βοηθήσει να νιώσουμε τη βαθιά σύνδεση ανάμεσα στο ατομικό μας πεπρωμένο, το ομαδικό μας πεπρωμένο και το Κοσμικό σχέδιο:

*Ω, Εσύ που υποβαστάζεις το σύμπαν,
από τον Οποίο τα πάντα προέρχονται,
Προς τον Οποίο τα πάντα επιστρέφουν,
Αποκάλυψέ μας το πρόσωπο του αληθινού Πνευματικού Ήλιου
Κρυμμένο από ένα δίσκο χρυσού Φωτός
Όστε να γνωρίσουμε την Αλήθεια
Και να εκπληρώσουμε ακέραιο το καθήκον μας
Καθώς πορευόμαστε προς τα ιερά Σου πόδια.*

Και τώρα, αγαπητοί φίλοι, ας προσπαθήσουμε να το τεκμηριώσουμε αυτό.

Το τρίγωνο δύναμης που δημιουργείται από τον Υδροχόο, την Αλκυόνη και την Ανθρωπότητα και η ελαγγελία της σχέσης και της αλληλουχίας Κρόνου-Αφροδίτης-Ερμή σκιαγραφούν για εμάς μια μακροκοσμική διαδρομή. Πρόκειται για ένα ταξίδι που πραγματοποιούμε ως φυλή και δια μέσου των αιώνων, καθώς αναζητούμε τη σύνθεση μέσα από τα αντίθετα και δημιουργούμε αρμονία μέσα από τη διαμάχη, εξελισσόμενοι από ζηλωτές σε μαθητές και μνημένους, αφήνοντας πίσω μας τη νοοτροπία της αγέλης, βιώνοντας την εξατομίκευση ή την αυτοσυνειδησία και τελικά αποκτώντας ομαδική συνείδηση.

Ωστόσο, αυτό το μακροκοσμικό ταξίδι που θα μας αναδείξει σε ένα ολοκληρωμένο θείο κέντρο νοήμονος δραστηριότητας δεν θα συνέβαινε αν δεν ωθούνταν και δεν τροφοδοτούνταν από ένα πλήθος μικροκοσμικών διαδρομών με την ίδια αφετηρία και τον ίδιο προορισμό που βιώνει κάθε άτομο ή ομάδα σε έναν κύκλο ζωής. Στο μικροκοσμικό ταξίδι στο οποίο βρισκόμαστε πρέπει τώρα να σταθούμε.

Διότι, όπως μας λέγεται με σαφήνεια στη διδασκαλία, κατά τη διάρκεια της Υδροχοϊκής εποχής, η Σαμπάλλα θα «παραχωρήσει στο [ανθρώπινο] είδος όλα τα δώρα και τις ποιότητες» που αναφέρθηκαν παραπάνω, ΕΑΝ οι άνθρωποι «προετοιμαστούν γι' αυτά, τα αποδεχτούν και τα χρησιμοποιήσουν». Επίσης, η ομαδική Ψυχή θα καταφέρει να τιθασεύσει τις ατομικές μας προσωπικότητες και την ομαδική μας προσωπικότητα, όταν Αυτή μπορέσει να υπερβεί «τον ανταγωνισμό του ανθρώπινου όντος που επιδιώκει τους σκοπούς του».⁵

Η εποχή του Υδροχόου είναι πράγματι ένα κοσμικό γεγονός, αλλά εμείς, τα ανθρώπινα όντα, εσείς και εγώ, οι συνεργάτες μας, ο όμιλός μας, οι πνευματικές σχολές μας, οι οργανώσεις μας, ο Νέος Όμιλος Εξυπηρετητών του Κόσμου και κάθε ανθρώπινο όν, είμαστε υπεύθυνοι για τη θεμελίωσή της, την υλοποίησή της, την ενσωμάτωσή της... είμαστε υπεύθυνοι για την είσοδό της. Αυτό που το θεϊκό στοιχείο μάς προσφέρει και οι

⁵ Αλίκη Μπέιλη, *Εσωτερική Αστρολογία* 148.

πλανήτες εκφράζουν τόσο έντονα και τόσο όμορφα είναι το ανώτερο δυναμικό μας – ότι είμαστε Μία Ψυχή και ότι γινόμαστε ζώντας ύδατα αυτής της Ψυχής καθώς εκδηλώνεται στο φυσικό πεδίο για την απολύτρωση ενός ολόκληρου πλανήτη και όλων των βασιλείων του. Τώρα, εμείς –ως όμιλος– χρειάζεται να ολοκληρώσουμε τη διαδικασία, ώστε να μπορέσουμε να γίνουμε αυτό που είμαστε.

Πρέπει να *προετοιμαστούμε* για αυτά τα δώρα και τις ποιότητες, να τα *αποδεχτούμε* και να τα *χρησιμοποιήσουμε*. Χρειάζεται να απαγκιστρωθούμε από τον ανταγωνισμό με τον οποίο αντιδρά αρχικά η προσωπικότητά μας στην παρόρμηση της Ψυχής. Πρέπει να εγκαταλείψουμε τον σκοπό με τον οποίο ταυτίζεται η προσωπικότητά μας.

Η Κρόνια όψη του Υδροχόου είναι ήδη κοντά μας. Μας προσφέρεται το μεγάλο δώρο της ατραπού της μαθητείας και όλοι βιώνουμε τις πολλές δύσκολες προκλήσεις που μας αναγκάζουν να πάρουμε συνετές αποφάσεις που θα φέρουν φωτισμένες απαντήσεις. Σε αυτή τη διαδικασία, οδεύουμε προς την ολοκλήρωση της προσωπικότητας και τη συγχώνευση με την Ψυχή.

Το επιτυγχάνουμε μέσω απάθειας, απόσπασης και αποταύτισης, έτσι ώστε να μπορέσουμε να ακολουθήσουμε τη διαδρομή από τον Καρκίνο στον Υδροχόο.

*Στον Καρκίνο επιθυμώ,
Στον Λέοντα γνωρίζω,
Στον Τοξότη οραματίζομαι,
Στον Αιγόκερω αντιλαμβάνομαι,
Στον Υδροχόο προχωρώ.*

Όταν είμαστε έτοιμοι να προχωρήσουμε, υιοθετούμε την Ερμητική όψη του Υδροχόου. Μέσα από τη δέσμευσή μας στον ατομικό και ομαδικό διαλογισμό, αναπτύσσουμε την ικανότητα να δεχόμαστε εντυπώσεις από ανώτερες δυνάμεις, να φωτιζόμαστε από αυτές και να γινόμαστε εμείς οι ίδιοι αυτό το Φως. Και κάθε μήνα, αυτή η «τελετουργική συνάθροιση στην Πανσέληνο», μας επιτρέπει «να αφυπνίζουμε την αφοσίωση (μας) και τη δυναμική πνευματική (μας) θέληση», έτσι ώστε να μπορέσουμε να φτάσουμε σε μια ανώτερη «συνείδηση πνευματικού σκοπού, που διατηρείται πάντα στο ανώτατο σημείο της έντασής του».⁶

Μέσω των όψεων του Κρόνου και του Ερμή, δομούμε την Αφροδιτιανή όψη του Υδροχόου, ανοίγοντας τις καρδιές μας, όμως αφήνοντάς τες να εκφραστούν κατευθυνόμενες από το νου και επιζητώντας τη σοφία ως πρακτική εφαρμογή της γνώσης. Κατ' αυτό τον τρόπο μπορούμε να γίνουμε αγωγοί Αγάπης και, στη συνέχεια, χτίζοντας τις αδελφικές σχέσεις που θα μας επιτρέψουν να προχωρήσουμε, μέσα σε αυτόν τον μικροκοσμικό κύκλο, από την αυτοσυνείδηση στην ομαδική συνείδηση.

Εργαζόμενοι με τον όμιλο υπηρεσίας μας, μπορούμε να επωφεληθούμε από κάθε δυνατή καθημερινή ευκαιρία για να βλέπουμε ο ένας τον άλλον ως Ψυχές. Και αυτό δεν θα το κάνουμε καταπιέζοντας τις προσωπικότητές μας ή αγνοώντας τες. Η καταπίεση και η αποφυγή το μόνο που θα κάνουν είναι να εντείνουν την ανάγκη τους για έκφραση. Αντίθετα, το κάνουμε μέσω της αποδοχής και της συμπόνιας –πρώτα προς τον εαυτό μας και μετά προς τους άλλους– ενθυμούμενοι ότι είμαστε όλοι Ψυχές που προσπαθούμε να τιθασεύσουμε τα κατώτερα όργανά μας, κατανοώντας την αντιπαλότητα και τα εμπόδια που προκαλεί ο καθένας μας πριν γίνει δυνατή η αναγνώριση της Ψυχής του Ομίλου και αποδεχόμενοι όλα αυτά ως μέρος της ανθρώπινης φύσης και της ανθρώπινης διαδικασίας μας. Όπως λέει ο Θιβετανός Διδάσκαλος, «η ζωή κάθε μαθητή, τα προβλήματα του καθενός και η επίτευξη του καθενός γίνονται μέρος της ομαδικής ζωής, του ομαδικού προβλήματος και της ομαδικής επίτευξης».⁷ Αντί να μένουμε στην κριτική και τη

⁶ Αλίκη Μπέλι, *Μαθητεία στη Νέα Εποχή* I, 338.

⁷ Αυτόθι, 267.

δυσαρέσκεια, μπορούμε να προσπαθήσουμε να πορευτούμε μαζί, συνειδητά, ελεύθερα, μέσα από τις προκλήσεις που φέρνει η κάθε προσωπικότητά μας, έτσι ώστε να ανοίξουμε το δρόμο προς ορθές σχέσεις. Στην πραγματικότητα, η εργασία προς τις ορθές σχέσεις με ταπεινότητα και σοφία είναι το έδαφος πάνω στο οποίο οικοδομούμε την ομαδική συνείδηση.

Σε κάθε ημερήσια ευκαιρία μπορούμε να αποβάλλουμε την επιθυμία μας για ατομική καταξίωση και για ατομική αναγνώριση, όσο διαπεραστικές και αν είναι οι κραυγές των τμημάτων της προσωπικότητάς μας που είναι προσκολλημένα σε αυτά. Και σε κάθε καθημερινή ευκαιρία μπορούμε να μάθουμε να διακρίνουμε μεταξύ του δικού μου σκοπού και του σκοπού του ομίλου και να ακούμε όποιο ανώτερο κάλεσμα είναι για τον καθένα μας, καθώς γινόμαστε μέλη του ομίλου.

Καθώς εδραιώνουμε στην καθημερινή ατομική και ομαδική ζωή τις όψεις που φέρνουν ο Κρόνος, ο Ερμής και η Αφροδίτη στον Υδροχόο, αποκαλύπτουμε το σχέδιο του θείου κέντρου της νοήμονος δραστηριότητας το οποίο εμείς αποτελούμε, ένα κέντρο που έχει συγχωνεύσει τις τρεις όψεις της θειότητας σε μία. Κι έτσι, ως αγωγοί της Αγάπης, του Φωτός και της Θείας Θέλησης, γινόμαστε ικανοί να πραγματοποιήσουμε το Σχέδιο για την ανθρωπότητα.

Έχουμε ήδη τα εργαλεία. Μέσα από τη διαδικασία της ομαδικής συνοχής, αποκαλύπτουμε το σχέδιο για νοήμονα δραστηριότητα, μέσα από την επαφή με την ψυχή μας, αποκαλύπτουμε το σχέδιο για να εκδηλωθεί η όψη αγάπης της θειότητας και μέσα από την ιεραρχική μας επαφή, ανοιγόμαστε στο θέλημα του Θεού αφήνοντας να διαχυθεί μέσα μας. Με αυτόν τον τρόπο «αποβαίνουμε υποχείρια του θείου».⁸ Αυτός είναι ο τρόπος με τον οποίο γινόμαστε αυτό που είμαστε – Ύδατα της Ζωής.

Ως το κέντρο της θείας νοημοσύνης το οποίο είμαστε, γινόμαστε ένα γόνιμο έδαφος για Επίκληση και Εφέλκηση. Και έτσι προετοιμαζόμαστε, δεχόμαστε και χρησιμοποιούμε τα δώρα που μας φέρνει ο Υδροχόος και τα εδραιώνουμε δυναμικά στην καθημερινή μας ζωή, μέσω της πρακτικής του Διαλογισμού που μας συνδέει με τις ύψιστες πηγές της θειικής μας ενέργειας. Μέσω του διαλογισμού αποταυτιζόμαστε από την προσωπικότητά μας, ταυτιζόμαστε με την Ψυχή και φέρνουμε σε ευθυγράμμιση τον ατομικό νου, τον ομαδικό νου, τον ιεραρχικό νου και τον συμπαντικό Νου. Έτσι, συγχωνευμένοι με τη συνείδηση της Μίας Ψυχής, δημιουργούμε μια «ενιαία επικλητική έκκληση».⁹

Επειδή το μακροκοσμικό ταξίδι της εξέλιξής μας μέσα στους αιώνες χρειάζεται να ενεργοποιείται από τις μικροκοσμικές μας διαδρομές, είμαστε έτοιμοι σήμερα να κάνουμε δυνατή αυτή την εξέλιξη – να εξαγνίσουμε τα όργανά μας, να αγκαλιάσουμε το Φως, να στραφούμε προς αυτό το Φως και ως Μία Ψυχή να γίνουμε ζώντα ύδατα Φωτός, Αγάπης και Θέλησης για το Καλό – και μέσω της ύπαρξής μας και των πράξεών μας να γίνουμε οι ποταμοί που καθαρίζουν τους στάβλους του Αυγεία.

Είμαστε σε ετοιμότητα, όχι επειδή είμαστε τέλει, αλλά επειδή βρισκόμαστε στο στάδιο της εξέλιξης, επειδή έχουμε συνείδηση αυτής της εξέλιξης, επειδή συνεργαζόμαστε ενεργά μαζί της και επειδή αναλαμβάνουμε καθημερινά τη δέσμευση αυτής της συνεργασίας. Και επειδή συγκεντρωθήκαμε εδώ για να αναλάβουμε τη μηνιαία δέσμευσή μας για αυτή τη συνεργασία. Γι' αυτό είμαστε έτοιμοι.

Όπως λέει ο Θιβετανός Διδάσκαλος, «ο συνетός μαθητής θεωρεί κάθε εξωτερική έκφραση στο φυσικό πεδίο εμπειρίας ως *επίτευξη*. Δεν υπάρχει ουσιώδης αποτυχία».¹⁰

Κάθε μικρό μέρος που έχουμε επιτύχει στην ολοκλήρωση της προσωπικότητας ανοίγει έναν χώρο μέσα μας για την εισροή της Ψυχής. Κάθε ακτίνα ψυχικής εισροής

8 Αλίκη Μπέυλη, *Μαθητεία στη Νέα Εποχή II*, 647.

9 *Αυτόθι*, 111.

10 Αλίκη Μπέυλη, *Μαθητεία στη Νέα Εποχή I*, 267.

γίνεται ένας καθαρός αγωγός μέσω του οποίου μπορούμε να διοχετεύσουμε θεϊκά εξαγνιστικά ύδατα για τη λύτρωση ολόκληρης της ανθρωπότητας, των άλλων βασιλείων και ολόκληρου του πλανήτη. Κάθε ελάχιστη προσπάθεια που καταβάλλουμε για να αποδεσμευτούμε από την προσκόλλησή μας στην ατομική αυθεντία, από τη μικρή μας επιθυμία να είμαστε μοναδικοί και ξεχωριστοί, κάθε προσπάθεια που κάνουμε για να αποταυπιστούμε από την πλάνη του διαχωρισμού, μας φέρνει πιο κοντά στη συνείδηση της ομαδικής Ψυχής, της Μίας Ψυχής.

Με όλα αυτά τα επιτεύγματα, λοιπόν και με την προοπτική να επιτύχουμε περισσότερα, μένουμε έτοιμοι. Η ανθρωπότητα προσπαθεί να βρει το δρόμο της προς την αρμονία μέσα από τη διαμάχη και κατά τη διάρκεια αυτής της διαδικασίας, ο πολιτισμός μας είναι παρόμοιος κι αφήνει την ίδια αίσθηση και οσμή όπως οι στάβλοι του Αυγεία, ενώ η ανθρώπινη διαβίωση γίνεται όλο και πιο δύσκολη.

Ας ενωθούμε, λοιπόν, όλοι εμείς σε αυτή τη βιβλιοθήκη εδώ στο Λονδίνο και όλοι μας στο Zoom, με όλους όσοι συνδέονται μαζί μας υποκειμενικά και από κοινού με το Νέο Όμιλο Εξυπηρετητών του Κόσμου... για να σταθούμε μαζί ως ένας όμιλος ελεύθερων και αποκεντρωμένων εργατών που ενστερνίζονται την ιδέα του ομίλου και το σκοπό του ομίλου...

... απελευθερώνοντας το μέγιστο δυναμικό μας, αγκαλιάζοντας τα Υδροχοϊκά δώρα που μας ανήκουν, ενώ παράλληλα είμαστε πλήρως προσγειωμένοι στο τρέχον στάδιο της ανάπτυξής μας ως άτομα και ως όμιλος, αποδεχόμενοι ολόπλευρα την ευθύνη μας στο εδώ και τώρα...

... έτοιμοι να αποκαλύψουμε το βαθύτερο επίπεδο ομορφιάς του πνευματικού τόνου του Υδροχόου: ως Ύδατα της Ζωής, *εκχυνόμαστε*, μια πράξη που μπορεί να συντελεστεί μόνο από ένα ον ανώτερο από εμάς, όταν θα έχουμε συνεργαστεί και παραδώσει τον έλεγχο. Όταν παραδινόμαστε, γινόμαστε αυτό που είμαστε – Ένας Ενιαίος Ποταμός ζώντων εξαγνιστικών υδάτων...

... και καθώς εκχυνόμαστε, αποκαλύπτουμε την Αγάπη, φωτίζουμε τις διάνοιες και εφελκούμε τη θεία θέληση και τον σκοπό.

Στον Καρκίνο, επιθυμήσαμε...

Στον Λέοντα, γνωρίσαμε...

Στον Τοξότη οραματιστήκαμε...

Στον Αιγόκερω συνειδητοποιήσαμε...

Και τώρα, στον Υδροχόο προχωράμε μπροστά.....

Ας προετοιμαστούμε για διαλογισμό.